

Svarande: Europeiska centralbanken (ECB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska centralbankens beslut ECB/SSM/2018-EE-1 WHD-2017-0012 av den 26 mars 2018 om återkallande av banklicensen för Versobank AS,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena elva grunder.

1. Första grunden: ECB saknar behörighet för ett beslut avseende likvidation av Versobank AS.
2. Andra grunden: ECB har underlåtit att göra en egen bedömning när det gäller frågor om underliggande pengatvätt (AML) och åtgärder mot terrorismfinansiering (CFT).
3. Tredje grunden: ECB underlät att undersöka och noggrant och opartiskt utvärdera alla relevanta aspekter av ärendet, särskilt vad gäller AML/CFT-risker och överensstämmelse med föreskrifterna.
4. Fjärde grunden: ECB nekade utan skäl andra alternativ, särskilt att sälja Versobank eller att ge Versobank möjlighet att välja självavveckling.
5. Femte grunden: ECB har åsidosatt likabehandlingsprincipen.
6. Sjätte grunden: ECB har åsidosatt proportionalitetsprincipen.
7. Sjunde grunden: ECB har åsidosatt principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhet.
8. Åttonde grunden: ECB har gjort sig skyldig till maktmissbruk.
9. Nionde grunden: ECB har åsidosatt rätten att bli hörd.
10. Tredje grunden: ECB har åsidosatt rätten till försvar.
11. Elfte grunden: ECB inte har lämnat ett tillräckligt motiverat beslut.

Talan väckt den 5 juni 2018 – Nippon Chemi-Con Corporation mot kommissionen

(Mål T-363/18)

(2018/C 294/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nippon Chemi-Con Corporation (Tokyo, Japan) (ombud: advokaterna H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting och I. Stoicescu)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i dess helhet eller delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 mars 2018 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40136 – kondensatorer),
- alternativt ogiltigförklara artikel 2 g i kommissionens beslut av den 21 mars 2018,
- alternativt sätta ned de böter som ålagts sökanden i artikel 2 g i kommissionens beslut av den 21 mars 2018 i enlighet med kommissionens fria prövningsrätt enligt artikel 261 FEUF och artikel 31 i förordning 1/2003,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten att yttra sig och av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna

Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte rätten att yttra sig att genom att inte ge tillgång till alla de handlingar i målet som den hänvisade till i det omstridda beslutet, genom att inte lämna ut all bevisning som potentiellt talar till sökandens fördel, genom att underlåta att utfärda ett ytterligare meddelande om invändningar för att kompensera bristerna i det ursprungliga meddelandet om invändningar, i stället för en skrivelse med en redogörelse för de faktiska omständigheterna och genom att underlåta att ge tillräcklig tillgång till protokoll från möten med de andra parterna.

2. Andra grunden: Kommissionen underlät att lämna exakt och konsekvent bevisning för en överträdelse med inverkan på EES under hela den tid som den påstådda överträdelsen pågick.

Kommissionen underlät vidare att lämna exakt och konsekvent bevisning för en överträdelse med inverkan på EES under hela den tid som den påstådda överträdelsen pågick, särskilt avseende EEC-mötena (1998–2003) samt trepartsmöten och multilaterala möten och deras inverkan på EES mellan åren 2009 och 2012.

3. Tredje grunden: Det fanns inte någon bevisning för en enda, fortlöpande överträdelse

Enligt sökanden lyckades kommissionen inte att styrka att en enda, fortlöpande överträdelse förelåg som omfattade alla slag av påstådda möten beträffande alla elektrolytkondensatorer av aluminium och alla tantalelektrolytkondensatorer under 14 års tid och som hade inverkan på EES, eftersom den vare sig fastställde en övergripande plan med ett enda, konkurrensbegränsande ekonomiskt mål för den erfordrade standarden eller styrkte att ett kompletterande samband förelåg mellan de olika mötena.

4. Fjärde grunden: Det förelåg inte någon överträdelse på grund av syftet

Kommissionen påstås även ha misslyckats med att styrka att det konkurrensbegränsande beteendet var en överträdelse på grund av syftet, eftersom de förmenta utbytena av upplysningar om framtida priser och tillgång under mötena och kontakter med relevans för EES-försäljning var sporadiska och hade mycket begränsad omfattning.

5. Femte grunden: Kommissionens bristande behörighet

Kommissionen gjorde vidare felaktigt gällande att den hade behörighet att avgöra den påstådda överträdelsen. den förebringade nämligen inte tillräcklig bevisning för att den påstådda överträdelsen hade samband med EES. Kommissionen ignorerade bevisning för att, i huvudsak, inget av de bilaterala mötena och trepartsmötena hade någon inverkan på försäljningen till EES, eftersom kontakterna var inriktade på utomeuropeiska kunder. Kommissionen styrkte inte sina påståenden att de japanska kondensatorverkarna deltog i mötena i syfte att minska konkurrensen inom EES.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av artikel 23.2 och 23.3 i förordning nr 1/2003, ⁽¹⁾ kommissionens riktlinjer för beräkning av böter ⁽²⁾ och grundläggande principer om åläggande av böter, särskilt principen om likabehandling och proportionalitetsprincipen

Sökanden har slutligen gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 23.2 och 23.3 i förordning nr 1/2003, kommissionens riktlinjer för beräkning av böter och grundläggande principer om åläggande av böter, särskilt principen om likabehandling och proportionalitetsprincipen, när den fann att försäljningsvärdet var oproportionerligt och underlät att beakta att den påstådda överträdelsens samband med EES var begränsat.

- (¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).
- (²) Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2)

Överklagande ingett den 25 juni 2018 – Intas Pharmaceuticals mot EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Mål T-380/18)

(2018/C 294/68)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, Indien) (ombud: M. Edenborough, QC)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "INTAS" – Registreringsansökan nr 14 153 811

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 16 april 2018 i ärende R 815/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- i andra hand, ändra det överklagade beslutet på så sätt att invändningen återförvisas till invändningsenheten för en ny prövning av invändningen,
- förplikta EUIPO att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för klaganden med anledning av detta överklagande samt kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden,
- i andra hand, om motparten vid överklagandenämnden intervenerar, förplikta EUIPO och intervenienten att solidariskt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för klaganden med anledning av detta överklagande och kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden.